

EDITORIAL

Tabarnia i les divisions

L'última setmana del 2017 s'ha popularitzat a través de les xarxes socials el terme **Tabarnia**. Una plataforma, "*Barcelona is not Catalonia*", creada en 2012 com a resposta a l'independentisme català, acunjà l'expressió en 2015 formant-la a partir de les primeres lletres de **Tarragona** i **Barcelona**. No obstant, ha seguit ara, a partir del resultat de les eleccions catalanes del 21 de desembre quan ha cobrat protagonisme.

Els seus promotors reclamen la creació d'una comunitat autònoma conformada per les comarques costeres de Barcelona i de Tarragona, proposant inclús un referèndum per a la seua escissió de **Catalunya**. Ho justifiquen en els diversos fets diferencials que observen entre esta zona, més urbana, i la zona interior, més rural. Llingüísticament, per eixemple, en Tabarnia el bilingüisme no es cap problema, a diferència de l'interior, més monolingüe català. Afirment també que Tabarnia sofriria un espoli fiscal, puix aporta molt més que lo que rep del govern de la Generalitat catalana. I en les eleccions els vots no separatistes foren superiors als independentistes, majoritaris en les comarques interiors.

La reacció dels partits polítics ha segut unànime. Ningú li dona la mínima credibilitat. Des de l'independentisme s'acusa als partits estatals (PP, C's) d'estar darrere de l'iniciativa, o de la seua popularització, per interessos partidistes. Els partits constitucionalistes, per la seua banda, opinen que es tracta d'una paròdia, d'un intent de mostrar a l'independentisme català les seues contradiccions.

Pero el lector ad estes altures estarà pensant. ¿I tot açò què te que vore en València? ¿Per què ara el **Rogle** se clava en este tema?

Resulta que esta idea de segregació una part d'un territori no es nova. I fon del catalanisme precisament d'a on sorgí un plantejament similar ara fa 56 anys. **Joan Fuster** escrivia en els seua panflet **Nosaltres, els valencians**: "*en una redistribució utòpica però racional dels pobles peninsulars, les contrades no catalanes del País Valencià tindrien el lloc just en les demarcacions limítrofes amb les quals conserven una profunda afinitat: Aragó, Castella, Múrcia*"., a on hem d'aclarir que Fuster considerava "*contrades catalanes*" les comarques de parla valenciana. I si no feia una proposta ferma era per que "*Les contrades 'aragoneses', 'castellanes' i 'murcianes' es negarien a incorporar-se a Aragó, a Castella, a Múrcia, almenys ara com ara*".

Lo pitjor es que tot açò no era una paròdia, com lo de Tabarnia, i que sapiam ningu l'ha catalogat d'ocurrència. Tot lo contrari, l'autor d'este destarifo, i d'uns atres de la mateixa índole, segueix sent un referent intel·lectual del catalanisme i el llibre continua sent obra de lleitura obligada per a molts estudiants valencians.

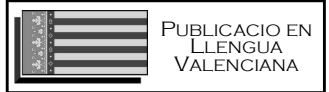
I es que això de "**dividir per a vencer**" ha segut una de les estratègies bàsiques del catalanisme en la seua actuació en València. Dividir-nos de totes les formes possibles.

Divisió per la llengua, enfrontant als de parla valenciana en els de parla castellana; divisió entre progressistes (ells, els "valencianistes", que se diuen a si mateixos) i faches (tots els demes, els espanyolistes i els "blaveros"); divisió entre la capital i el restant del territori, inventant-se agravis i inexistents pretensions de domini, com quan afirmen falsament que les **Normes d'El Puig** son un intent d'imposició de l'apichat capitali a tots els valencians.

Front a tanta divisió, el valencianisme continua unint-se per a treballar en pro del poble valencià. Enguany nos unirà la celebració de dos centenaris.

Es complixen 100 anys de la creació de la càtedra de llengua valenciana en la **Universitat de València** a instàncies del llavors **Centre de Cultura Valenciana**, i de la qual es feu càrrec **Lluís Fullana i Mira**, indubtablement la persona més preparada per a exercir de professor del nostre idioma. A les seues classes assistirien grans personalitats i intel·lectuals del món de la cultura, també de la política de l'època. De tot açò anirem tenint notícies detallades que persones autoritzades nos traslladaran durant este any, alguna d'elles ja de caràcter imminent i de la qual es dona notícia en l'apartat "**Activitats culturals**" d'este número.

Tambe enguany es complix el 100 aniversari de la "**Declaració Valencianista**". Inspirats per este centenari, un número important d'entitats estan projectant la realització d'un congrés (del que se donà notícia en el **Rogle** 132, de setembre últim), un encontre obert a tot el valencianisme que es vullga sumar, i per suposat a la societat valenciana, únic referent d'este projecte que vol trobar punts de connexió, actuacions conjuntes i coordinades i progressar en propostes que busquen el desenvolupament de la nostra societat, posar en valor la nostra particular cultura i fer-la visible i present en el món, sense divisions ni aditaments innecessaris.

LA CITA

Dividix i venceras.

Juli Cesar

SUMARI

- 1
- EDITORIAL: **TABARNIA I LES DIVISIONS**
- 2
- LLISTAT: **ACTIVITATS CULTURALS**
- OPINIO: **LLIBERTAT D'ENSENYANÇA**
- 3
- JOCS TRADICIONALS (XXXII): **CHAVO I TROMPA**
- SEMBLANÇA: **JUAN LLADRÓ I DOLZ**
- RESENYA BIBLIOGRAFICA: **MEMORIES D'UN DOLÇAÏNER**
- 4
- PASSATEMPS
- RONDALLA: **LA LLEGENDA DE POPOCATÉPETL I IZ-TACCÍHUATL**

ACLARIMENT

Esta publicació està redactada en les Normes d'El Puig. Encara que es una obra col·lectiva, l'encarregat de la redacció final de cada article t'llibertat per a fer-ho en la normativa d'accentuació de la seua preferència. Este tema es motiu de debat, pero no de divisió, entre nosaltres.

AVIS

Provablement fer fotocopies d'este eixemplar per a repartir entre amics i coneguts no siga un dels desitjos que ha demanat als Reixos d'Orient. Pero si que ha segut el nostre.

I voste no voldrà que els Reixos nos decepcionen, ¿veritat?

ACTIVITATS CULTURALS GINER DE 2018

Trobarà més informació dirigint-se a les respectives associacions:

Convencio (Convencio Valencianista)
www.convenciovalencianista.org
cvalencianista@gmail.com

GAV (Grup d'Accio Valencianista)
C/ Julià Peña, 3. 46018 Valencia C.
www.gav-valencianistes.com

RACV (Real Academia de Cultura Valenciana)
C/Avellanés 26. 46003 Valencia C.
Tel 963 91 69 65 // www.racv.es

Rogle

Vore quadro a banda en pagina 3.

13 Gin (dissabte) Hora per decidir. Edifici del Rellonge del Port. Valencia C.

TOTS ELS DIES 9. Homenage a Jorge Juan.

Visita a la l'exposició "Plans, Maquetes i Mestres d'Aixa del Port de Valencia" en l'edifici del Rellonge del Port.

+Info: **Rogle** i **Convencio**

24 Gin (dimecres) 19:30 h. Salo d'actes del Museu de la Ciutat. Pça. Arquebisbe, 3 (entrada pel carrer de la Llimera). Valencia C.

PRESENTACIO del llibre: **Juli Moreno: Ortografies valencianes. De Josep Nebot a les Normes del Puig.**

+Info: **Rogle**

27 Gin (dissabte) Aula Magna de l'Universitat de Valencia. C/ Nau, 2. Valencia C.

Acte homenage a Lluís Fullana en motiu del centenari de la Catedra de Llengua Valenciana de l'Universitat de Valencia.

Parlament a carrec de **Benjami Agulló**.

+Info: **RACV**

Fins al **15 Feb**

Entrega d'originals per al

VIII CERTAMEN POETIC

"Parlant en Ausias March"

+Info: **GAV**

Fins al **29 Feb**

Entrega de llibrets per al

CONCURS de llibret de falles "Premi Valenciania"

+Info: **GAV**

COLABORA EN EL ROGLE

Donar difusio ad esta publicació es la millor forma de col·laborar en nosatres. També pots fer -te **soci** (36 € a l'any) o **col·laborador** (12 € a l'any), i t'enviaré a casa tots els numeros que es publiquen durant l'any.

Si tens voluntat de fer alguna puntual aportació econòmica, també te quedariem molt agrats. El nostre numero de conte, en **Caixa Ontinyent**, es:

ES61 2045 6014 65 3000195833

OPINIO

Llibertat d'ensenyança

J.B.M.

El rei **Jaume I** instaurà en el **Regne de Valencia** un regim de llibertat *tes educatius dissenyats per a una formacio integral.*

d'ensenyança (no obstant ser contrari a l'esperit de l'època), que havia de ser un element decisiu per al desplegament que ocorregué de 1238 en avant. Ho va fer per mig del fur "*De metges (apothecaris e speciers)*" a on podem llegir:

"*Atorgam que tot clergue o altre hom pusque francament e sens tot servii e tribut, tener estudi de gramatica e de totes altres arts, e de fisica [medicina], e de dret civil e canonich en tot loch per tota la ciutat*" (fur IX-2-37 de Jaume I; fur nº 1517 en l'edició de l'Universitat Jaume I a carrec de Vicent García Edo).

Crida molt l'atenció vore com el nostre rei Jaume no va fer ús de la concessió que li feu el papa **Inocenci IV** (en una bula otorgada en Lyon el 15 de juliol de 1245) per a que poguera crear un *Studium Generale*, que volia vigilar l'aplicació perpetua de l'ortodòxia religiosa. Seguint lo que pensem, era (i es) un criteri adequat; el bon rei cristia va preferir mantindre eixe fur impeding l'exclusivitat eclesiàstica en la docència.

Molt llunt de l'actitud lliberal del rei Jaume queden els actes i les actituds de l'actual conseller **Marzá**, volent instaurar una nova exclusivitat.

Almudena Ortuño, en *Valencia Plaza* del 7 de maig passat, arplegava les opinions de **Eduardo Hervás** (USO-CV), **Vicente Morro** (FCAPA), i **José Javier Sebastián** (Llibertat de Ensenyança 27.1), que compartim (traduïdes al valencià), davant les accions recents de la **Conselleria d'Educació**:

"...la nostra reaccio es davant l'atac que està patint aquella part de la societat, i en concret de l'ensenyança, que no combrega en les idees dels nostres governants. No estem per una ensenyança unica, com no estem per partits unics, sindicats unics, llengües uniques, o pensament unic. Sempre defendrem la llibertat i la solidaritat. Llibertat per a elegir colege, per a elegir la llengua en la que nos volem expressar, llibertat de creencies."

"No volem que nos imponguen el seu model d'escola unica, publica, laica i en valencià [sic]." I, en quant a la política del conseller en relació als concerts, senyalen que: aixina "se trenquen els projec-

Tornant al passat, el desplegament, inclús l'esplendor, de la **Valencia** foral aplegà només hasda finals del segle XV. Dos fites, entorn a l'any 1500, una econòmica i una altra educativa, marcaren eixe canvi de tendència a pijor per al Regne. Per una banda, que la monarquia, a partir de **Ferrando de Trastàmara**, va començar a finançar-se per mig de deute (censals), deixant d'haver de vindre a **Corts** per a demanar diners (servicis), lo que feu que a partir d'eixe moment l'arbitrarietat o els agravis quedaven sense resposta. I per una altra banda, en eixe any de 1500, senyaladament, se va fundar aquell **Studium Generale** postergat per Jaume (hui en dia **Universitat de Valencia**, en mans d'una minoria ultradogmàtica, secular i molt politisada). Potser els "valencianets" mos donarem conte algun dia (recuperant l'esperit jurídic del rei Jaume "de bona memoria") que, com qualsevol altre monopoli coactiu, fa més mal que be.

JAUME I, DE JAUME MATEU I GONÇAL PERIS

En un article d'opinió del **Rogle** de setembre passat ("*El dret de decidir*") s'afirmava que la *democràcia lliberal* havia naixcut, precisament, per a fer front ad eixos abusos del poder, en forma d'un grapat d'institucions que llimiten el poder distribuint-lo i sometent-lo a unes regles de joc neutrals: llibertat d'expressió i de creencies, llibertat d'empresa i rebuig als monopolis, govern representatiu, imperi de la llei (*rule of law*) i igualtat davant de la llei, separació de poders, dret a un proces just i ràpid, independència judicial, etc. Observem que darre d'eixes regles o institucions lo que n'hi ha es una actitud de respecte a les minories, a l'atre, a cada persona, especialment al diferent i debil (com dia **Ortega y Gasset**).

Miquel Adlert explicava, en molt d'encert, com eixe esperit, que "*naix de la possessió de la virtut cardinal de la Justícia*", ell va tindre ocasió de descobrir-lo, per la seua activitat professional, surant, la majoria de les ocasions, en un ser senzill, un llaurador (vore: *L'esperit jurídic del rei don Jaume*, publicat en 1980, pag. 11). Eixe esperit lliberal hui en dia se troba encara en la gran majoria de la societat valenciana. Esperem que seguixca.

ESTELADA CATALANA PENJADA PEL SINDICAT D'ESTUDIANTS DELS PAÏSOS CATALANS EN LA FACULTAT DE FILOLOGIA DE L'UNIVERSITAT DE VALÈNCIA EL 8 D'OCTUBRE DE 2014. (Foto:Europa Press)

institucions lo que n'hi ha es una actitud de respecte a les minories, a l'atre, a cada persona, especialment al diferent i debil (com dia **Ortega y Gasset**).

Miquel Adlert explicava, en molt d'encert, com eixe esperit, que "*naix de la possessió de la virtut cardinal de la Justícia*", ell va tindre ocasió de descobrir-lo, per la seua activitat professional, surant, la majoria de les ocasions, en un ser senzill, un llaurador (vore: *L'esperit jurídic del rei don Jaume*, publicat en 1980, pag. 11). Eixe esperit lliberal hui en dia se troba encara en la gran majoria de la societat valenciana. Esperem que seguixca.

Chavo i trompa

Se tracen dos ralles paraleles, separades per uns tres metres, que son l'eixida i la meta. En la ralla d'eixida cada jugador posa un chavo (tambe conegut com un chavo negre, antiga moneda de 10 cèntims d'abans de la guerra del 36). Es tracta de portar el chavo a la línia de meta espantant-lo en la trompa. Quan la trompa es parava, el jugador havia de tornar a ballar-la esperant, clar, la seua tanda. Se procurava que la trompa caiguera darrere del chavo, espantant-lo, o li pegara una cantellada, per a fer-lo avançar.

Guanyava el primer que entrava en la línia de meta i el premi consistia en quedar-se en totes les monedes que estaven en joc dels altres jugadors.

A traure chavos

Es una varietat de l'anterior, pero els chavos estan dins d'un rogle. Cada jugador posa una moneda i, d'u en u, per orde, llancen la trompa per a espantar els chavos fora del rogle; el jugador que ho conseguixca, se'ls guanya per ad ell.

Tambe es pot fer llançant telles contra els chavos, en conte de trompes.

Era un joc de carrer per a joves i majors. En temps de Pasqua, mentres les dones preparaven el berenar, o l'arreglegaven una volta menjat, este era un joc al que se jugava molt a sovint.

El problema venia quan les mares o les chiques cridaven ja berenar! i els chics, entusiasmats, volien acabar el joc. Mes d'una parella acabava de morros per esta qüestio.

RESENYA BIBLIOGRAFICA

J.M.M.

Gil i Andreu, Vicent Ramon

Memories d'un dolçainer

Premi de novela "El Piló", 2016

Col. Rajolar, 37. Foment de les Lletres Valencianes - El Piló - L'Oronella, Valencia, 2017 (262 pàgines)

Conduits pel protagoniste, **Blayet**, un jove d'orige mossarap que toca l'instrument valencià per excelencia, la dolçaina, es recorren diferents territoris de la **Corona d'Aragó** i es participa de distints acontenyiments historics. L'argument s'inspira en les memories d'este personage naixcut en l'horta valenciana que, degut ad eixa primera aficio, que depren de son yayo i que mes tart practicamente es convertix en professio, iniciarà un viage a través del qual participarem de festes i fets rellevants.

El fet d'acompanyar o coincidir en **Sant Vicent Ferrer** en mes d'una de les seues predicacions, fara viure al lector tota una serie d'acontenyiments que conformaran part de l'istoria valenciana. Si be no es una novela historica, si que participa en part d'este genero i el relat inclou uns amples capituls en els quals Sant Vicent adquirix una notable importancia, tant pels seues milacres o predicacions com per la participacio en el Compromis de Casp i tambe en la solucio al **Cisma d'Occident**, que d'alguna manera s'aborden en la narracio.

La novela està impregnada de coneiximents historics, geografics, artisticos..., lo que complementa la propia historia i li aporta una bona localisacio dels fets i les accions, inspirant aixina realisme i singularitat.

Si be els personages principals son ficticis, tambe n'hi ha d'atres que foren reals; i si en boca d'estos ultims se posen paraules que no consta que hagen pronunciades mai, pogueren haver-les dites, donades les circumstancies del relat.

Rogle en Internet

Facebook: **Rogle Constanti Llobart** // Twitter: **@rogleconstanti**

Tots els eixemplars editats fins ara estan, en pdf, en:

www.rogleconstantillombart.com **www.pjvalencianista.org**I se poden llegir tambe en: **http://issuu.com/rogleconstantillombart**

Juan Lladró i Dolz

El passat dissabte, 16 de decembre, abandonava este mon **Juan Lladró i Dolz**. Pronunciar el llinage Lladró nos du a la ment immediatament l'empresa de porcelanes de fama internacional tan reconeguda i afamada.

Però parlar de D. Juan es parlar d'alguna cosa mes que d'un empresari, d'un assessor i conseller de grans empreses i bancs, i inclús de fundacions dedicades a l'investigacio medica; es parlar, des de la perspectiva dels qui l'hem conegut o tenim referencies directes de la seua vinculacio en el valencianisme cultural, d'un home que apostà per la seua terra i cultura.

Naixcut en **Almassera** en 1926, estudià en la **Escola d'Arts i Oficis**. En finalisar els estudis entrà a treballar com a aprenent, pero molt pronte, en 1951, fundaria en la seua localitat natal, junt als seus germans, un taller de ceramica, l'embrio de lo que es convertiria, despuix d'una ampliacio i d'instalar-se en **Tavernes Blanques** creant "**La Ciutat de la Porcelana**" i la marca "**Lladró**", en la que potser siga l'empresa valenciana de major renom internacional.

Però sobre tot, des de la perspectiva dels quiensem el mon en clau valenciana, ell era un avaliste de la labor cultural valencianista, puix el seu estatus social contribuia, junt a la seua gran humanitat, a tindre el respecte i la consideracio dels demes, dos condicions necessaries per a que s'obriguen moltes portes en una societat que en bona part viu al marge de la seua identitat, dels seus orogens i del seu propi devindre colectiu.

En D. Juan se n'ha anat un mecenes al qui no li ha dolgut participar activament en projectes de promocio i de revitalisacio de la cultura valenciana. El fet d'ocupar el decanat en la **RACV** va supondre un impuls per a mes d'una iniciativa de caracter llingüistic en l'institucio, tambe estigue darrere de l'aparicio de **València hui**, per desgracia de curta vida, i de moltes atres iniciatives, les quals recolzà sense fer cap publicitat ni esperar cap reconeiximent. Els qui l'han conegut poden testimoniari el seu talant franc, atent, comprensiu i generós.

Ell ajudà, sempre ha ajudat, a defendre lo que sense dubte va viure en la seua familia progenitora, en la comprensio i recolzament dels pilars que han supost la seua dona i filles. Valencia ha perdut a un notable i tambe a un home que reglotava humanitat i generositat. Ixcà el seu recòrt aprofit per a que molts atres valencians sapien actuar com ell actuà i estar a l'altura d'un bon fill d'esta benedicta terra.

CONTACTA EN NOSATRES

Apartat de Correu 527

46002 Valencia ciutat

rogleconstantillombart@gmail.com

Resol l'acrostic del costat a partir de les definicions.

La solucio a peu de pagina.

1. S'aplica a la persona que no cedix en les seues idees o actitut, encara que tinga moltes raons en contra. Obstinat, perseverant.
 2. Traure agua d'un pou.
 3. Planta herbacea lletosa de flors grogues. Creix silvestre en el camp i servix d'aliment ad alguns animals. Les seues fulles se poden menjar en ensalada.
 4. Llevar-li ad algu en injusticia alguna cosa que li pertany.
 5. S'aplica a la persona que se riu en facilitat o molt a sovint.
 6. Massa de terra compacta que en colpejar-la se desfa facilmente. Potser tambe una massa chicoteta d'alguna atra substancia, com el sucre. Figuradament s'aplica ad aquell que es un ignorant.
- PARAULES VERTICALS
1. Cosir un teixit que està trencat o esgarrat juntant les parts de manera que l'unio quede lo mes dissimulada possible.
 2. Eixir un barco o qualsevol atra nau del lloc a on estava atracat. Llevar l'ancora del fondo de la mar.

	1.	2.				
1.	—	<u>O</u>	—	—	—	—
2.	—	—	—	—	<u>R</u>	—
3.	—	—	—	—	<u>C</u>	— —
4.	—	—	—	—	<u>L</u>	— — —
5.	—	—	—	—	<u>L</u>	— — —
6.	—	—	—	—	<u>O</u>	—

RONDALLA

J.P.B.

La llegenda de Popocatépetl i Iztaccíhuatl

Fa ya mils d'anys, quan l'Imperi Azteca estava en el seu esplendor i dominava la Vall de Mexic, com a practica comuna sometien als pobles veïns, requerint-los un tribut obligatori. Fon llavors quan el **cacic** dels Tlaxcalteques, **acerrims** enemics dels Azteques, cansats d'esta terrible opressio, decidi lluitar per la llibertat del seu poble.

El **cacic** tenia una filla, la donzella mes ferrosa de la vall, a la que li dien Iztaccíhuatl i que havia depositat el seu amor en el jove Popocatépetl, u dels mes templats guerrers del seu poble.

Abdos se professaven un immens amor, per lo que, abans de partir a la guerra, Popocatépetl demanà al **cacic** la ma de la princesa Iztaccíhuatl. El pare accedi gustos i promete rebre'l en una gran celebracio per a donar-li la ma de la seua filla si tornava victorios de la batalla. El valent guerrer acceptà, se preparà per a partir i guardà en el seu cor la promesa de que la princesa l'esperaria per a contraure matrimoni en ell.

Al poc de temps, un rival d'amor de Popocatépetl, foll de cels, li digue a la

princesa Iztaccíhuatl que el seu amat havia mort durant el combat. Abatuda per la tristeia, se negà a menjar i als pocs dies muigüe de pena.

ILUSTRACIO DE JESUS HELGUERA

Popocatépetl regressà victorios al seu poble, en l'esperança de vore a la seua amada. Arribà quan s'estaven preparant els funerals.

Ple de dolor, vagà pels carrers durant dies i nits, fins que decidi fer alguna cosa per a honrar el seu amor i que el recòrt de la princesa permanexquera en la memoria dels pobles.

Manà construir una gran tomba davant el Sol formant un enorme **tumul**. Prengue entre els seus braços el cos de la seua princesa, el dugue al cim i alli el reclinà **inert**. El jove guerrer li donà un bes postum i, sostenint una antorcha **fumejant**, s'agenollà enfront de la seua amada. I aixina permaneixque, velant-la fins que muigüe de pena.

En el pas del temps la neu cobri els seus cossos. Els deus, commoguts, els convertiren en dos enormes montanyes que seguiran recordant el seu amor fins a la fi del mon.

La llegenda afig que el guerrer continúa velant a la seua amada, per això el volcà Popocatépetl encara tremola i llança fum de tant en tant.

Adaptacio versionada i traduïda a la llengua valenciana d'una llegenda mexicana treta de www.inside-mexico.com

GLOSSARI (paraula/ sinonims: definicio)	d'una tribu india americana. / Persona teix; no disposat a moure's, a obrar.
Abdos: Els dos, les dos; l'u i l'atre o la u i l'atre; l'una i l'atra; l'u i l'atra; l'una i l'atre.	Tumul/ tomba/ sepulcre/ panteo: Montanyeta artificial feta generalment de terra o de pedres, en la qual se cobria una sepultura i damunt se posava una creu. / Sepulcre que s'alça sobre la terra.
Acerrim/ obstinat/ decidit: Molt fort, vigoros, tenaç.	Fumejant de fumejar: Fer o tirar fum.
Cacic/ despota/ tirà/ oligarca: Cap	Inert/ inactiu/ apatic/ passiu: Falt del poder de moure's o parar-se per sí ma-

Solucio: Verticals: 1. SOLSIR 2. SALPAR 3. LLIOSO 4. ESPOLIAR 5. RIALLER 6. TARROÇ
1. TOSSUT 2. POAR 3. LLIOSO 4. ESPOLIAR 5. RIALLER 6. TARROÇ
I RECORDA...La nostra primera paraula es **solsir**. L'unio del teixit que estava trencat es un **solsit** o **solsidura**. Eix. *He solsit els calcetins i no se nota res.*
La nostra segona paraula es **salpar**. Eix. *El barco ha salpat del port este mati.*